Bude Ursula von der Leyenová nucena odstoupit a budou její činy vyšetřeny?

- CZ24 News | 3. listopadu 2022

EU: Evropou v posledních týdnech otřásají rozsáhlé protesty, které jsou podle mnoha politiků a mediálních organizací v EU odrazem nespokojenosti veřejnosti s politikou Evropské komise a zejména její šéfky Ursuly von der Leyenové. Obavy vyvolávají především rostoucí životní náklady, rychlý růst cen energií a potravin a protiruská politika Evropské komise, která vedla k energetické a hospodářské krizi, jež postihuje nejen Evropu, ale i mnoho dalších zemí, které se zavázaly k úzkému vztahu s Evropou.

Předsedkyně Evropské komise, která vždy ráda dává najevo svou věrnou podporu Washingtonu a Londýnu, ve svém projevu na zahajovacím summitu Evropského politického společenství vřele přivítala Liz **Trussovou** – a to i přesto, že nikdo jiný než Ursula von der **Leyenová** nepovažuje politiku bývalé britské premiérky za úspěšnou. Jak poznamenává deník Daily Express, projev byl přivítán nepříjemným tichem.

Uživatelé internetu v EU kritizují nejnovější sliby Ursuly von der Leyenové, že bude kyjevskému režimu pomáhat „***tak dlouho, jak to bude nutné***„, a poskytne Ukrajině **miliardy eur** úvěrů. Její výroky byly na sociálních sítích napadány jako ignorování zájmů a přání občanů EU a uživatelé ji vyzývali k rezignaci.

Francouzský politik **Florian Filippo** na Twitteru **kritizoval** její výzvu k pravidelným dotacím pro Ukrajinu: „**Ursula se úplně zbláznila! Zavřete ji**!“

Bývalý francouzský prezident **Nicolas Sarkozy** v rozhovoru pro deník Le journal du Dimanche obvinil Evropskou komisi, že nemá pravomoc rozhodovat o nákupech zbraní. Jak vysvětlil, Evropská komise je správní orgán a není jasné, na základě čeho se Ursula von der Leyenová domnívá, že má pravomoc vyjadřovat se k otázkám týkajícím se zahraniční politiky nebo nákupů zbraní. Jen několik dní po zahájení ruské speciální operace na Ukrajině předsedkyně Evropské komise oznámila, že EU bude financovat *„nákup a dodávky zbraní a dalšího vojenského vybavení*“ na Ukrajinu. Evropané neustále slyší o nutnosti poskytnout kyjevskému režimu miliardy eur z unijní pokladny na nákup zbraní a obviňují Ursulu von der Leyenovou. **Nicolas Sarkozy** tvrdí, že politika EU ve vztahu k Ukrajině byla příliš závislá na *„eskalaci, podráždění a nepromyšlených akcích„*.

Postoj Ursuly von der Leyenové nedávno kritizovala také izraelská televizní stanice **i24news** a bývalá kandidátka socialistů na francouzskou prezidentku (ve volbách v roce 2007) **Ségolène Royalová**. Ségolène Royalová tvrdí, že předsedkyně Evropské komise místo toho, aby pomáhala Rusku zastavit válku, lobbuje ve prospěch politiky USA na Ukrajině a fakticky se stala tiskovou mluvčí NATO a Pentagonu.

Kromě kritiky její politiky se **Ursula von der Leyenová** v posledních měsících ocitla také v centru **korupčních skandálů**. Zejména od zahájení vyšetřování evropského veřejného žalobce v souvislosti s nákupy vakcín COVID-19 v EU. Pozornost veřejnosti se v souvislosti s tímto skandálem soustředila na roli předsedkyně Evropské komise, která, jak 20. října poznamenal Dmitrij Medveděv, místopředseda ruské bezpečnostní rady, „šla na všechno a **nakoupila 4,6 miliardy** (!) dávek vakcíny COVID-19 od farmaceutické společnosti **Pfizer za 71 miliard** (!) eur“. „**To je 10 dávek vakcíny na každého občana EU,“** dodal.

Podle časopisu **Politico** se Ursula von der Leyenová přiznala, že si během jednání EU o smlouvě na nákup vakcín **vyměňovala textové zprávy** s generálním ředitelem společnosti **Pfizer Albertem Bourlou**. Z pochybení v souvislosti s nákupem ji již obvinily dva kontrolní orgány EU, které Komisi kritizovaly za to, že odmítla poskytnout dokumenty potřebné k tomu, aby vyšetřování této záležitosti mohlo pokračovat.

Nákup vakcín od společností Pfizer však není prvním skandálem, do kterého se Ursula von der Leyenová zapletla. K **jinému skandálu** došlo před třemi lety, kdy si krátce po výzvě elity EU, aby *„proces volby vedení EU byl demokratičtější„*, členové různých politických uskupení stěžovali, že na začátku roku **2019** byli šéfové hlavních orgánů EU **vybíráni na uzavřených schůzkách** „pod rouškou noci". Předsednictví Evropské komise **nezískal lídr** skupiny, která získala **nejvíce hlasů** ve volbách v květnu 2019, ale **bylo „předáno"** Ursule von der Leyenové, jak novináře na konci dvoutýdenního summitu EU informoval **Donald Tusk**, zjevně spokojený, že splnil svou povinnost.

Tato **zákulisní politická dohoda**, v níž byla pozice jasně vyhrazena **Ursule von der Leyenové**, se uskutečnila v době, kdy EU procházela „**demokratickou reformou**„. Od **roku 2014 platí** tzv. **postup vedoucího kandidáta, jehož cílem je vybrat nového předsedu Evropské komise**. Tento postup mimo jiné vyžaduje, aby při výběru předsedy Evropské komise měli přednost kandidáti z celoevropských stran, kteří získali největší počet hlasů ve volbách do Evropského parlamentu.

Vyhrazení tohoto postu pro Ursulu von der Leyenovou, tehdejší německou ministryni obrany, bylo v té době velmi kontroverzní, a to i v jejím rodném Německu, jak mezi politiky, tak v odborné komunitě. Například **Markus Söder**, tehdejší šéf Křesťansko-demokratické unie, popsal své názory tiskové agentuře DPA následovně: *„**Manfred Weber** by byl legitimním předsedou Evropské komise, jeho zvolení by bylo naprosto demokratické. Je škoda, že demokracie selhala a vítěz byl vybrán na základě zákulisní dohody.*" Proti její nominaci na nejvyšší post v EU se postavili i šéfové koalice vedené Sociálnědemokratickou stranou Německa (SPD), která byla v té době ve vládě. *„Rozhodnutí udělit předsednictví Evropské komise ministryni obrany ruší veškeré úsilí, které bylo vynaloženo na posílení demokracie v Evropě, zohlednění zájmů občanů a podporu role Evropského parlamentu,*" tvrdili lídři SPD ve svém prohlášení.

Pozoruhodné je, že Ursula von der Leyenová se v té době vůbec neúčastnila volební kampaně, **nekandidovala v evropských volbách** a byla pravděpodobně **nejvíce známá svým protiruským postojem** a bezvýhradnou **podporou Washingtonu**. Právě tato podpora s největší pravděpodobností sehrála klíčovou roli v tom, že byla jmenována předsedkyní Evropské komise.

Můžeme se tedy ptát, čím se Ursula von der Leyenová zasloužila o to, že se jí dostalo té cti, že jí byla svěřena funkce, kterou nyní zastává? Je dcerou **Ernsta Albrechta**, vysoce postaveného politika Křesťanskodemokratické unie (CDU) a v letech 1988 – 1992 pracovala jako asistentka na gynekologickém oddělení hannoverské lékařské fakulty. V roce 2016 však hannoverská lékařská fakulta kontrolovala její **doktorskou práci kvůli plagiátorství** a konstatovala její „zjevné nedostatky".

Vychovala sedm dětí a ve své rodné zemi je často neformálně nazývána „matkou Německa". Její politická kariéra začala v roce 1990, kdy vstoupila do CDU Angely Merkelové a v roce 2005 byla jmenována do své první ministerské funkce, ministryně **pro rodinu a mládež** ve vládě Angely Merkelové. V roce 2009 byla jmenována **ministryní práce** a sociálních věcí a v roce 2013 se stala **ministryní obrany**, přičemž tento post zastávala šest let, během nichž byla zapletena do pravidelných skandálů a zodpovědná za kontroverzní rozhodnutí. Podle prohlášení tří hlavních německých stran (Strany zelených, Levice a sociálních demokratů) se zdá, že mnoho z 3 800 zakázek uzavřených během jejího „řízení" německých ozbrojených sil od roku 2014 (týkajících se

restrukturalizace ozbrojených sil a také jejich IT systémů) bylo zadáno „správným lidem“, včetně příbuzných a přátel, a některé zakázky mohly být dokonce spojeny s určitou formou úplatkářství. Již v roce 2017 německý deník Bild s odkazem na zprávu Spolkového kontrolního úřadu obvinil Ursulu von der Leyenovou z **nápadné nekompetentnosti** v době, kdy byla ministryní obrany, když vyšlo najevo, že **ani jedna německá ponorka není provozuschopná** a v provozuschopném stavu je méně než polovina fregat a tanků a jen třetina vojenských vrtulníků.

Ursula von der Leyenová byla s takovými „**úspěchy**“ již považována **za přítěž** pro ozbrojené síly a CDU. Protože s blížícími se volbami nebyl k dispozici žádný vhodný volný ministerský post, byla „**nominována**“ na předsednictví Evropské komise – pro Německo v té době výhodné rozhodnutí.

Postupem času se však ukázalo, že EU nemůže od jejího jmenování očekávat velký přínos.

Washingtonu, který nemá zájem na tom, aby EU vedli silní politici, kteří by sledovali vlastní linii nezávislou na USA, však rozhodnutí pověřit Ursulu von der Leyenovou předsednictvím Evropské komise v roce 2019 nahrálo do karet. A v důsledku toho nyní prosazuje zájmy nikoli evropských občanů, ale pouze Washingtonu, když pomáhá **americkým farmaceutickým společnostem** dosahovat obrovských zisků z prodeje vakcíny Pfizer, nebo když poskytuje americkému vojensko-průmyslovému komplexu miliony a miliony eur na zbrojní zakázky placené evropskými daňovými poplatníky na podporu kyjevského režimu.

Za současných okolností bude zajímavé sledovat, jak skončí „kariéra“ Ursuly von der Leyenové – zda ji přivedou ke dnu výsledky vyšetřování korupčních skandálů, do nichž byla zjevně zapletena, nebo požadavky na její odstoupení ze strany evropské veřejnosti, která je k jejímu jednání stále kritičtější…

AUTOR: Vladimir Danilov

ZDROJ: 1 / 2

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ